

Sygn. akt III RC 528/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 października 2018 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący SSR Piotr Kawecki

Protokolant stażysta Monika Paczkowska

po rozpoznaniu w dniu 22 października 2018 r. w Toruniu

sprawy z powództwa małoletniego K. K. (1) działającego przez matkę M. R.

przeciwko K. K. (2)

o alimenty

I. zasądza od pozwanego K. K. (2) na rzecz małoletniego powoda K. K. (1) rentę alimentacyjną w kwocie po (...) (...) złotych miesięcznie, płatną do rąk matki dziecka M. R., poczynając od dnia (...) r., do dnia (...) każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w razie uchybienia terminu płatności którejkolwiek z rat,

II. oddala powództwo w pozostałej części,

III. nie obciąża pozwanego K. K. (2) obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz małoletniego powoda K. K. (1),

IV. kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa – Sąd Rejonowy w Toruniu,

V. wyrokowi w pkt I. nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 528/18

UZASADNIENIE

M. R. działając w imieniu mał. K. K. (1) w dniu (...). wniosła pozew przeciwko K. K. (2) domagając się zasądzenia alimentów na rzecz małoletniego powoda w kwocie po (...) miesięcznie, płatnych z góry do dnia (...) każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności każdej z rat, do rąk matki małoletniego, poczynając od dnia wniesienia pozwu.

W uzasadnieniu wskazano m.in., że rodzice małoletniego żyli w konkubinacie do (...). Od czasu rozstania pozwany nie łoży na potrzeby dziecka. Małoletni ma niespełna (...) roku. Jego usprawiedliwione miesięczne potrzeby obejmują: (...) zł mleko, (...) zł kaszki (20 opakowań), (...) zł deserki, (...) zł owoce, (...) zł obiady, (...) zł pampersy, (...) zł kosmetyki i inne środki higieny, (...) zł ubranka i zabawki, (...) zł opiekunka. Jego łączny miesięczny koszt utrzymania wynosi (...) zł. Małoletni mieszka wraz z matką i córką matki z pierwszego małżeństwa, która studiuje w G.. Koszt utrzymania mieszkania wynosi (...) zł, a na każdą z mieszkających w lokalu osób przypada (...) zł.

W pozwie podano, że matka małoletniego pracuje w ZUS z wynagrodzeniem miesięcznym ok. (...) zł netto. Spłaca kredyt hipoteczny zaciągnięty na zakup mieszkania, którego miesięczna rata wynosi (...) zł. Spłaca też po (...) zł miesięcznie pożyczki z kasy zapomogowo-pożyczkowej. Matka małoletniego nie jest w stanie kupować wszystkich niezbędnych produktów, pożyczka od znajomych pieniądze na bieżące utrzymanie. Strona powodowa wskazała, że pozwany ukończył Technikum (...), ma doświadczenie w pracach budowlanych. Pracował w zakładzie kamieniarskim,

na budowach wykonując prace elektryczne i ogólnobudowlane. Pracował też jako kierowca. Zrezygnował z pracy w Polsce i podjął zatrudnienie za granicą, zatem jest w stanie w sposób adekwatny do potrzeb powoda łożyć na jego utrzymanie.

K. K. (2) w odpowiedzi na pozew uznał powództwo częściowo, tj. do kwoty po (...) zł miesięcznie od (...). i wniósł o oddalenie powództwa w pozostałym zakresie. W uzasadnieniu wskazano m.in., że obecna sytuacja materialna nie pozwala mu na płacenie większej kwoty. Po zakończeniu pracy za granicą i powrocie do kraju nie posiada jeszcze stałego zatrudnienia i wykonuje prace dorywcze. Gdy pracował za granicą matka małoletniego otrzymywała od niego co miesiąc (...) zł na potrzeby swoje i dziecka. Otrzymała również od pozwanego pieniądze na samochód w wysokości (...) zł oraz dodatkowo (...) zł na ewentualną naprawę i przegląd. Pozwany podał, że zakupił również łóżeczko, wózki i całą wyprawkę po urodzeniu syna na co wydał ok. (...) zł. Dodatkowo oprócz przekazywania co miesiąc kwoty (...) zł wydawał on ok. (...) zł na zakupy dla dziecka (pampersy, mleko, odzież). Z uwagi na rzadki kontakt z synem pozwany podjął decyzję o powrocie do kraju, co wiąże się ze zmianą wysokości jego zarobków. W chwili obecnej z prac dorywczych pozwany osiąga dochód ok. (...) zł netto miesięcznie. Na utrzymanie domu wydaje (...) zł miesięcznie, na zakup drewna opałowego i węgla (...) zł miesięcznie. Dodatkowo płaci on alimenty na pierwszego syna w kwocie (...) zł miesięcznie.

eSąd ustalił co następuje

Małoletni K. K. (1) ur. (...) jest synem K. K. (2) i M. R..

(dowód: odpis skrócony aktu urodzenia małoletniego k. 9)

M. R. na (...) lata. Od (...) r. do (...) r. przebywała na urlopie macierzyńskim. Obecnie zatrudniona jest w ZUS w T. na stanowisku inspektora z wynagrodzeniem ok. (...) zł netto miesięcznie. Co kwartał otrzymuje nagrodę – premię uznaniową oraz raz w roku tzw. „trzynastą pensję”. Przy zliczeniu „trzynastki” i okresowych premii, w rozbięciu rocznym, średnio uzyskuje ok. (...) zł miesięcznie dodatkowego dochodu.

M. R. zaciągnęła w pracy pożyczkę remontową w wysokości ok. (...) zł, którą spłaca w ratach po (...) zł miesięcznie. Na początku (...) zaciągnęła drugą pożyczkę w pracy w kwocie (...) zł. Ma ją spłacić w ciągu (...) miesięcy, spłaca ją po około (...) zł miesięcznie.

Matka małoletniego powoda jest właścicielką mieszkania, na którego zakup zaciągnęła kredyt hipoteczny, który spłaca w ratach po (...) zł miesięcznie. Saldo kapitału na (...) to kwota (...) zł. Spłacać będzie go do (...). Opłaty za mieszkanie obejmują: czynsz ok. (...) zł, prąd ok. (...) zł miesięcznie, woda i odprowadzanie ścieków (...) zł miesięcznie, gaz w ujęciu rocznym - średnio ok. (...) zł miesięcznie.

M. R. prowadzi wspólne gospodarstwo domowe ze swoją matką.

Mieszka wraz z synem i swoją matką, okresowo – podczas weekendów, wakacji zamieszkuje także ze swoją dorosłą już córką. Codzienne starania o utrzymanie i wychowanie małoletniego powoda obciążają w zdecydowanej większości M. R..

Oprócz małoletniego ma na utrzymaniu jeszcze córkę ze związku małżeńskiego, która obecnie mieszka w G., gdzie studiuje. Jej córka otrzymuje alimenty od swojego ojca w kwocie (...) zł miesięcznie, w utrzymaniu pomaga jej też matka M. R., albowiem jej samej nie stać już na pomoc finansową dla córki. Zdarzyło się tak, że podczas nieobecności córki M. R. w G., podjęła ona wynajmowane tam mieszkanie uzyskując w ten sposób łącznie (...) zł.

Na swoje utrzymanie M. R. przeznacza ok. (...) zł miesięcznie.

M. R. korzysta z pomocy finansowej swojej matki, bratowej i znajomych. W utrzymaniu małoletniego powoda pomaga także córka M. R., która zajmowała się nim zanim jeszcze poszedł do przedszkola. Od znajomych matka małoletniego powoda pożyczala okresowo pieniądze na opłacenie rachunków i zaspokojenie bieżących potrzeb; były to niewielkie

kwoty po (...) zł, zwracane zazwyczaj po wpływie pensji czy zasiłków. Na utrzymanie małoletniego powoda i własne M. R. przeznaczyła też oszczędności zgromadzone na książeczce oszczędnościowej małoletniego – było to w sumie ok. (...) zł.

M. R. jest właścicielką samochodu A., który zakupiła od brata pozwanego oraz motocykla, który użytkuje pozwany.

Małoletni K. ma obecnie (...) roku. Uczęszcza do żłobka za który opłata wynosi (...) zł miesięcznie plus opłata za wyżywienie w wysokości (...) zł dziennie, naliczana proporcjonalnie do ilości dni, w których dziecko było żywione, tj. łącznie ok. (...) zł miesięcznie. Na pampersy dla niego małoletniego matka wydaje (...) miesięcznie, na kosmetyki, proszki i środki higieny ok. (...) zł miesięcznie. M. R. wskazywała, że wydatki żywnościowe małoletniego przekraczają (...) zł, albowiem wydaje ona na mleko ok. (...) zł miesięcznie, na owoce (...) zł miesięcznie, na deserkę ok. (...) zł miesięcznie, na kaszki ok. (...) zł, a dodatkowo na wyżywienie w żłobku ok. (...) zł (20 dni w miesiącu razy (...) zł), w ocenie Sądu, uwzględniając zasady doświadczenia życiowego, wiek dziecka (niespełna (...) lata), fakt, iż jest dzieckiem co do zasady zdrowym, nie przebywającym na żadnej specjalistycznej diecie, wydatki na żywność dla małoletniego wynoszą około (...) zł. Ubrania dla małoletniego M. R. otrzymuje od koleżanek lub kupuje w lumpeksach. Wydaje na to ok. (...) zł miesięcznie, kupuje je okresowo. Małoletni powód leczony jest w ramach NFZ, choruje rzadko, niemniej na lekarstwa dla syna wydała raz ok. (...). Małoletni szczepiony był na rota wirusy, koszt pierwszego z dwóch koniecznych szczepień wyniósł (...) zł.

W (...) r. i w (...) r. pozwany przekazał na utrzymanie syna po (...) zł. Podczas pobytów w Polsce pozwany kupował synowi jedzenie i ubrania.

(dowody: zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach k. 10

zaświadczenie o pożyczce k. 11

harmonogram spłaty kredytu k. 12

wysokość opłaty mieszkaniowej k. 13

faktury k. 14-15, 43

umowa ze żłobkiem k. 40-42

zeznania świadka A. T. k. 35v.-36

zeznania M. R. k. 44-45)

Pozwany K. K. (2) ma (...) lata. Z wykształcenia jest mechanikiem maszyn i urządzeń górnictwa odkrywkowego, jednak nigdy nie pracował w zawodzie. Pracował niegdyś jako piekarz a także przy pracach wykończeniowych.

Dwa i pół roku temu wyjechał za granicę do pracy, najpierw do F. a następnie do N.. Zajmował się rozstawianiem namiotów i zarabiał do (...) euro miesięcznie. W N. pracował do końca (...) r. W okresie pracy w N. przekazywał pieniądze na rzecz małoletniego powoda. Wrócił jednak do Polski, aby więcej czasu móc spędzić z synem.

Aktualnie, po powrocie do Polski, pozwany podejmuje prace dorywcze jako pracownik budowlany. Ostatnio zarobił w ten sposób (...) zł netto, a wcześniej zdarzało mu się zarobić (...) zł netto miesięcznie. Pozwany pracuje dorywczo po ok. (...) godzin dziennie.

Pozwany nie jest zarejestrowany jako bezrobotny, pracy poszukuje głównie poprzez znajomych. Pozwany miał ofertę pracy za wynagrodzeniem (...) zł za godzinę pracy, jednak była to praca na wysokościach, a zdaniem pozwanego nie jest w stanie jej wykonywać.

K. K. (2) nie ma żadnego majątku. Korzysta z samochodu stanowiącego własność jego brata oraz z motocykla stanowiącego własność matki małoletniego. Od K. N. pozwany w (...) pożyczyl (...) zł z obowiązkiem zwrotu do końca (...).

Mieszka w dzierżawionej altanie na działkach pracowniczych. Kupuje węgiel do ogrzania altany, którego tona kosztuje (...) zł, na sezon zimowy potrzebuje (...) ton węgla. Dodatkowo kupuje drewno za (...) zł na sezon zimowy.

Pozwany na swoje utrzymanie przeznacza średnio ok (...) zł miesięcznie.

K. K. (2) płaci alimenty na syna z poprzedniego związku, w kwocie po (...) zł miesięcznie, do tego dochodzą koszty egzekucji komorniczej w kwocie ok. (...) zł miesięcznie.

Pozwany pali papierosy. Kupuje jedną paczkę za (...) zł na tydzień, czasami półtora tygodnia.

(dowód: zeznania świadka K. N. k. 36-36v.

zeznania świadka K. E. k. 36v.-37

zeznania świadka A. S. k. 37-37v.

przesłuchanie K. K. (2) k. 45-45v.)

Sąd w a ż y ł c o n a s t ę p u j e

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie zeznań świadków i stron procesu, które uznano za wiarygodne, gdyż były spójne, logiczne i znalazły potwierdzenie, w odpowiednim zakresie, w stosownych dokumentach urzędowych i prywatnych, których domniemanie autentyczności wynikające z art. 245 kodeksu postępowania cywilnego – a w odniesieniu do dokumentów urzędowych również zgodności z prawdą tego co zostało w nich zaświadczone, wynikające z art. 244 kpc – nie zostały podważone. Sąd miał na względzie fakt, iż świadkowie K. E. i A. S. rozmawiali z pozwanym i widzieli nawet pisma procesowe składane przez strony w trakcie trwania procesu, niemniej dał im wiarę – głównie w zakresie ustaleń dotyczących obecnej sytuacji majątkowej i zarobkowej pozwanego, albowiem były one potwierdzone także zeznaniami świadka K. N. i zeznaniami samego pozwanego.

Na mocy z art. 230 kpc uznano za bezsporne okoliczności faktyczne zawarte w pozwie i innych pismach procesowych, którym strona przeciwna nie zaprzeczyła, gdyż nie budziły wątpliwości co do zgodności z prawdziwym stanem rzeczy i znalazły potwierdzenie w pozostałym materiale procesowym zgromadzonym w sprawie. Sąd nie dał wiary twierdzeniom K. K. (2) w zakresie alimentacji małoletniego powoda w kwotach przekraczających (...) zł miesięcznie w trakcie zatrudnienia pozwanego w N. oraz zakupu dla M. R. auta za kwotę (...) zł, albowiem zaprzeczyła tym okolicznościom M. R., a zeznania w tym zakresie świadków powołanych przez pozwanego Sąd uznał za mało wiarygodne – albowiem K. E. i A. S. wiedzę o tych okolicznościach posiadali jedynie z twierdzeń pozwanego, nadto byli przez niego przygotowani co do przedmiotu przesłuchania. Podobnie z ostrożnością Sąd podchodził do zeznań A. T., która z kolei rozmawiała z matką małoletniego powoda o okolicznościach sprawy i również znalazła treść pism procesowych, niemniej zeznaniom tym Sąd dał wiarę jako potwierdzonym zarówno zeznaniami M. R. jak i przedłożonymi przez nią dokumentami.

Zgodnie art. 213 § 2 kpc Sąd był związany uznaniem powództwa, ponieważ nie było ono sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego, ani nie zmierzało do obejścia prawa.

Zgodnie z przepisami art. 128, 129, 133 § 1 oraz art. 135 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego kwota alimentów należnych dziecku, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, a nie posiada majątku przynoszącego dochód, zależy od usprawiedliwionych potrzeb dziecka oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości każdego z jego rodziców, albowiem obowiązek alimentacyjny spoczywa w odpowiednich częściach na obojgu rodzicach, stosownie do ich aktualnych możliwości finansowych.

Przepis art. 128 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego stanowi, że obowiązek dostarczania środków utrzymania, a w miarę potrzeby także środków wychowania (obowiązek alimentacyjny) obciąża krewnych w linii prostej oraz rodzeństwo.

W myśl art. 133 § 1 kro rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

W treści art. 135 kro uregulowano, że:

„§ 1. Zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

§ 2. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie albo wobec osoby niepełnosprawnej może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego.

§ 3. Na zakres świadczeń alimentacyjnych nie wpływają:

- 1) świadczenia z pomocy społecznej lub funduszu alimentacyjnego, o którym mowa w ustawie z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz.U. z 2016 r. poz. 169 i 195), podlegające zwrotowi przez zobowiązanego do alimentacji;
- 2) świadczenia, wydatki i inne środki finansowe związane z umieszczeniem dziecka w pieczy zastępczej, o których mowa w przepisach o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej;
- 3) świadczenie wychowawcze, o którym mowa w ustawie z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci (Dz.U. z 2016r., poz. 195);
- 4) świadczenia rodzinne, o których mowa w ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz.U. z 2015 r. poz. 114, z późn. zm.).”

Zgodnie z w/w przepisami kwota alimentów należnych dziecku, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie a nie posiada majątku przynoszącego dochód, zależy od usprawiedliwionych potrzeb dziecka oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości każdego z jego rodziców, albowiem obowiązek alimentacyjny spoczywa w odpowiednich częściach na obojgu rodzicach, stosownie do ich aktualnych możliwości finansowych.

Oznacza to, że również pozwany powinien ponosić odpowiednią część wszystkich wydatków związanych z utrzymaniem syna w postaci: zakupu żywienia, ubioru, wydatków dotyczących stanu zdrowia, części opłat eksploatacyjnych za mieszkanie w którym przebywają, oraz innych wydatków niezbędnych do ich prawidłowego rozwoju i wychowania.

Stosownie do stanowiska Sądu Najwyższego wyrażonego w uchwale z dnia 9 listopada 1994r., sygn. akt IIICZP 138/94, podstawę obliczenia wysokości alimentów stanowi dochód netto (a nie brutto) zobowiązanego (OSNC z 1995r. Nr 3, poz.43, glosy aprobujące: Tadeusz Smoczyński OSP z 1995r., Nr 9, poz. 194, oraz Zdzisław Krzemiński „Monitor Prawniczy” z 1995r., Nr 4, str. 113).

Analiza materiału procesowego zgromadzonego w niniejszej sprawie wskazuje, że w zakresie możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego znajduje się płacenie alimentów w wysokości po (...) zł miesięcznie na rzecz małoletniego powoda.

W ocenie Sądu w możliwościach zarobkowych pozwanego leży uzyskiwanie wynagrodzenia w wysokości nieznacznie przekraczającej minimalne wynagrodzenie krajowe, które od (...) r. wynosi (...) zł brutto, a więc (...) zł netto miesięcznie. Pozwany przyznał, że pracując dorywczo po powrocie z N. do Polski potrafił uzyskiwać dochody w kwotach ok. (...) zł netto miesięcznie i dochód w granicach ok. (...) złotych netto miesięcznie Sąd przyjął jako górną granicę jego możliwości zarobkowych. Orzecznictwo Sądu najwyższego jest zgodne co do tego, że możliwości zarobkowe osoby zobowiązanej nie wynikają z faktycznie osiągniętych zarobków i dochodów, ale stanowią środki pieniężne, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności, stosownie do swych sił umysłowych i fizycznych (por. np. orzeczenie SN z 9.01.1959r., III CR 212/59, OSPiKA 1960/2, poz 41, uchwała pełnego składu SN – Izby Cywilnej i Administracyjnej z 16.12.1987r., III CZP 91/86, OSNCP 1988/4, poz. 42, wyrok SN z 22.06.2007r., II UK 229/06, LEX nr 422753). W uzasadnieniu uchwały składu 7 sędziów z 26.05.1995r., III CZP 178/94, LEX nr 4233, SN podkreślił, że „ustalenie możliwości zarobkowych (majątkowych) zobowiązanego do alimentacji ma często charakter hipotetyczny, gdyż kryterium takich możliwości nie zawsze są zarobki osiągnięte aktualnie przez zobowiązanego, lecz sama zdolność do uzyskania wyższego wynagrodzenia. Jeżeli zatem - najczęściej – wysokość alimentów sąd ustala na podstawie zarobków otrzymywanych przez pozwanego, to nie dlatego, że pomija dyspozycję art.135§1 kro, lecz z tej racji, że zarobki te odpowiadają możliwościom zobowiązanego. Prowadzi to do konkluzji, że poza całokształtem okoliczności faktycznych, które w sprawie o alimenty sąd obowiązany jest wziąć pod uwagę, istnieje pewna sfera ocen, które odnoszą się do przypuszczenia, domysłu, a nie do faktów jako okoliczności rzeczywistych”.

Pozwany w okresie zatrudnienia w N., z racji osiągniętych wówczas zarobków, bez wątplenia osiągał dochody pozwalające na ustalenie jego obowiązku alimentacyjnego w kwocie dochodzonej pozwem. Z ważnych powodów - chęci podtrzymywania jak największej więzi z małoletnim - K. K. (2) powrócił jednak do Polski i obecnie jego możliwości majątkowe i zarobkowe są znacznie mniejsze niż podczas pobytu poza granicami kraju. Sąd ustalił możliwości zarobkowe pozwanego na kwotę ok. (...) zł netto miesięcznie biorąc pod uwagę – z jednej strony fakt, iż pozwany ma umiejętności i doświadczenie w zakresie prac wykończeniowych w budownictwie, że ostatnio uzyskiwane przez niego dochody kształtujące się na poziomie ok. (...) zł miesięcznie są niższe niż możliwe do uzyskania przy dołożeniu odpowiednich starań o ich uzyskanie (choćby poprzez zarejestrowanie się w Urzędzie Pracy jako bezrobotny), a z drugiej zaś strony przy uwzględnieniu okoliczności, że pozwany od stosunkowo niedawna jest w Polsce i faktycznie nie był w stanie znaleźć i podjąć lepiej płatnej pracy, a dotychczasowe dorywcze zatrudnienie wykorzystuje w dużym zakresie pracując po ok. (...) godzin dziennie. Większych możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego strona powodowa nie wykazała, a to na niej spoczywał w tym zakresie ciężar dowodu – zgodnie z regułą rozkładu ciężaru dowodu wyrażoną w art. 6 kc.

Z dochodów ustalonych na kwotę (...) zł netto miesięcznie pozwany jest w stanie płacić po (...) miesięcznie tytułem częściowego udziału w kosztach utrzymania syna, a dodatkowo płacić alimenty dla swojego pierwszego syna w kwocie (...) zł miesięcznie, a także ponosić wydatki związane ze swoim utrzymaniem na skromnym, zbliżonym do małoletniego powoda, poziomie.

Należy zaznaczyć, że koszty utrzymania małoletniego podawane przez jego matkę, to koszty szacowane. Należy mieć na uwadze, że małoletni K. ma niespełna (...) lata i zakres jego usprawiedliwionych potrzeb wyznaczony jest także jego młodym wiekiem. W ocenie Sądu część wydatków ponoszonych na małoletniego powoda M. R. zawyżyła – trudno bowiem przyjąć, by wydatki żywieniowe niespełna dwuletniego, nie pozostającego na żadnej specjalistycznej diecie dziecka wynosiły ponad (...) zł miesięcznie (jedzenie w żłobku – (...) zł, mleko – (...) zł, owoce – (...) zł, deserki (...) zł, kaszki – (...) zł). Wydatki powyżej kwoty (...) zł miesięcznie powinny być finansowane przez matkę małoletniego – jako drugiego z rodziców – albowiem obowiązek alimentacyjny spoczywa na obojgu rodzicach, stosownie do ich aktualnej sytuacji materialnej.

W ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wskazuje, że koszt zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda wynosi ok. (...) zł miesięcznie (kwota ok. (...) zł przypadająca z tytułu: opłat czynszowych – (...) zł, opłat za energię elektryczną (...) zł, wodę i odprowadzanie ścieków – ok. (...) zł, opłat za gaz – ok. (...) zł -

tytułem 1/3 części przypadającej na powoda; żłobek (...) zł, pampersy (...) zł, środki higieny – (...) zł, ubrania – (...) zł, lekarstwa – ok. (...) zł, jedzenie – ok. (...) zł), M. R. wykonuje swój obowiązek alimentacyjny także przez osobiste starania o utrzymanie i wychowanie powoda, jednak w możliwościach majątkowych i zarobkowych pozwanego znajduje się obecnie płacenie alimentów w wysokości jedynie po (...) zł miesięcznie. Wydatki powyżej tej kwoty obciążają matkę małoletniego powoda jako drugiego z rodziców zobowiązanego do alimentacji, zwłaszcza, że jej dochody są w chwili obecnej wyższe niż nie tylko osiągnane, ale też i ustalone jako możliwe do osiągnięcia przez pozwanego.

Mając powyższe na uwadze na podstawie art. 128, 133 § 1 i 135 kro orzeczono jak w punkcie I sentencji, a w pozostałej części powództwo oddalono jako niezasadne, orzekając jak w punkcie II sentencji.

Pozwany uznał powództwo do kwoty (...) zł, strony wygrały proces w podobnym zakresie, zatem o jego kosztach rozstrzygnięto na mocy art. 102 kpc, orzekając jak w punkcie III sentencji. O kosztach sądowych orzeczono na mocy art. 113 ust. 4 ustawy z dnia 28.07.2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (jt. Dz.U. z 2018r., poz. 300 ze zm.).

Rygor natychmiastowej wykonalności w zakresie alimentów został nadany wyrokowi z urzędu na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 kpc, o czym orzeczono w punkcie V sentencji.